

Sygn. akt: I C 293/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący : SSR Małgorzata Gałuszka

Protokolant : Monika Bożek

po rozpoznaniu w dniu 7 lipca 2016 r. w Krośnie

na rozprawie sprawy

z powództwa (...)z siedzibą w W.

przeciwko **H. S.**

o zapłatę

I. **oddala** powództwo,

II. **zasądza** od powoda na rzecz pozwanej kwotę 2 417,00 zł. (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 293/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 14 lipca 2016 r.

Powód (...)z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanej H. S. kwoty 12 280,85 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 września 2014 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia od strony pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu podał, że wierzycelność dochodzona pozwem wynika z braku zapłaty przez pozwaną z tytułu umowy „Prosta pożyczka gotówkowa” zawartej w dniu 18.09.2008 r. z (...) Bank S.A., będącym poprzednikiem prawnym (...) Bank S.A. Pierwotna kwota kredytu wynosiła 5 154,64 zł. Z dniem 04.01.2010 r. nastąpiło połączenie (...) Bank S.A. z (...) Bank S.A. Z dniem 01.06.2012 r. nastąpiło przeniesienie całego majątku (...) Bank S.A. na (...) Bank S.A. z siedzibą w W., z dniem 01.06.2012 r. (...) Bank S.A. zmieniła nazwę na (...) Bank S.A. Z uwagi na rażące naruszenie umowy przez pozwaną w części dotyczącej warunków spłaty przedmiotowa umowa została wypowiedziana. W związku z brakiem spłaty należności wynikających z umowy poprzedni wierzyciel wystawił przeciwko pozwanej bankowy tytuł egzekucyjny. Następnie po uzyskaniu klauzuli wykonalności do (...) wystąpił do komornika z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Prowadzone przez poprzedniego wierzyciela postępowanie egzekucyjne nie doprowadziło do wyegzekwowania całości należności stwierdzonej bankowym tytułem egzekucyjnym. W celu ponownego wszczęcia postępowania egzekucyjnego przeciwko pozwanej konieczne jest uzyskanie tytułu wykonawczego na rzecz powoda. Na podstawie umowy o przelew wierzycelności z dnia 04.03.2015 r. powód nabył wierzycelność wobec pozwanej wraz z prawem do naliczania odsetek. Powód przesłał pozwanej informację o zmianie wierzyciela oraz wezwał pozwaną do dobrowolnej zapłaty całej należności w terminie 7 dni licząc od dnia otrzymania

listu, lecz bezskutecznie. Wierzytelność dochodzona przez powoda jest bezsporna – pozwana nie kwestionowała zasadności oraz wysokości wierzytelności wobec powoda.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty, który Sąd Rejonowy w Krośnie wydał w dniu 27 listopada 2015 r., strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia wskazując, gdyż w orzecznictwie panuje utrwalony pogląd, że roszczenie z tytułu umowy kredytu jest roszczeniem związanym z prowadzeniem działalności gospodarczej w rozumieniu art. 118 k.c. i w związku z tym podlega trzyletniemu okresowi przedawnienia, a w przypadku wypowiedzenia umowy kredytu wierzytelność staje się wymagalna co do całości zobowiązania. Powód podaje w pozwie, że tytuł wykonawczy znajduje się w posiadaniu banku, a mogło się to stać wyłącznie wówczas, gdy bank złożył wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego, gdyż komornik na podstawie art. 816 § 1 zd. 2 k.p.c. zwraca wierzycielowi tytuł wykonawczy. Zdaniem pozwanej stało się tak, ponieważ dalsze prowadzenie postępowania egzekucyjnego na rzecz banku stało się w związku z dokonaną cesją na rzecz podmiotu nie będącego bankiem bezprzedmiotowe. Pozwana podniosła, że umorzenie postępowania egzekucyjnego niweczy przerwę przedawnienia spowodowaną jego wszczęciem. W związku z powyższym wniosła dla wykazania początkowego biegu terminu przedawnienia dochodzonego roszczenia o zobowiązane powoda do przedłożenie (...) oraz rozwiązania umowy kredytu. Pozwana podniosła także, że wypowiedzenie umowy kredytu nastąpiło w 2008 r., czyli w tym samym roku, w którym umowa została zawarta. Na wypadek, gdyby wypowiedzenie umowy kredytu zostało dokonane dopiero w 2013 r. pozwana oświadczyła, że nie uznaje roszczenia w zakresie, w jakim uległoby ono na zasadzie art. 118 k.c. przedawnieniu tj. za okres od dnia 20.09.2010 r. do dnia 20.09.2013 r. Umowa cesji przenosi wierzytelność ze wszystkimi właściwościami zobowiązania i nie prowadzi do odnowienia między dłużnikiem a cesjonariuszem (wyrok SN z 11.12.2009 r.) (k. 70-71-72).

W odpowiedzi na sprzeciw powód uznał zarzuty pozwanej za bezzasadne, przyznając, że roszczenia wynikające z umowy kredytu przedawniają się w terminie 3 lat, a zgodnie z treścią art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Analizując treść umowy kredytu z 18.09.2008 r. należy stwierdzić, że pozwana zobowiązała się do spłaty przedmiotowego kredytu w formie rat kapitałowo – odsetkowych płatnych do 20 – tego dnia każdego miesiąca ze spłatą do dnia 20.09.2013 r. w wysokości 133,43 zł. Termin wymagalności roszczenia wynika z umowy i termin ten należy liczyć od dnia następnego po dniu ostatniej wymagalnej raty tj. 21.09.2013 r. Odpowiadając na zarzut nie otrzymania przez pozwaną wypowiedzenia umowy wskazać należy, że bank nie ma obowiązku wypowiedzenia umowy, to jest jego uprawnienie, z którego nie musi on wcale skorzystać (k. 79-80).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 września 2008 r. pozwana H. S. zawarła z (...) Bank S.A. umowę kredytu konsumpcyjnego gotówkowego nr (...), na mocy której został jej udzielony kredyt w kwocie 5 154,64 zł. na okres od 18.09.2008 r. ze spłatą do dnia 20.09.2013 r. Pozwana zobowiązała się dokonywać, w okresie objętym umową, spłaty kredytu wraz z odsetkami, w równych miesięcznych ratach kapitałowo – odsetkowych, płatnych 20 dnia każdego miesiąca w wysokości 133,43 PLN, z tym zastrzeżeniem, że pierwsza rata będzie ratą wyrównawczą, a jej wysokość nie będzie wyższa niż 138,84 zł. W § 9 ust. 2 umowy zawarto zapis, że w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielania kredytu Bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu. Paragraf 11 ust. 3 umowy stanowił natomiast, że w razie stwierdzenia, że warunki udzielenia kredytu nie zostały dotrzymane lub w przypadku, gdy kredytobiorca nie zapłacił w terminach określonych w umowie pełnych rat kredytu za co najmniej dwa okresy płatności i nie uregulował należności mimo upływu 7 – dniowego terminu wyznaczonego w wezwaniu do zapłaty, skierowanym do niego listem zwrotnym za potwierdzeniem odbioru, Bank może wypowiedzieć umowę kredytu, okres wypowiedzenia wynosi 30 dni. Po upływie okresu wypowiedzenia umowy kredytu kredytobiorca jest zobowiązany do niezwłocznego zwrotu wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami należnymi Bankowi za okres korzystania z kredytu.

Pozwana nie regulowała należności wynikających z umowy, w związku z czego umowa kredytowa została wypowiedziana. Pierwotny wierzyciel, (...) Bank S.A. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, który został zaopatrzonej przez Sąd w klauzulę wykonalności. Na mocy tego tytułu wykonawczego wierzyciel wystąpił do komornika o wszczęcie postępowania egzekucyjnego, które nie doprowadziło do wyegzekwowania całości należności.

Z dniem 04.01.2010 r. nastąpiło połączenie (...) Bank S.A. z (...) Bank, a z dniem 01.06.2012 r. nastąpiło przeniesienie całego majątku (...) Bank S.A. z siedzibą w W. na (...) Bank S.A. z siedzibą w W. (spółka przejmująca). Z tym dniem (...) Bank S.A. zmienił nazwę na (...) Bank S.A.

W dniu 04.03.2015 r. powód (...)z siedzibą w W. nabył na podstawie umowy o przelew wierzytelności wierzytelność przysługującą pierwotnemu wierzycielowi wobec H. S., co wynika z załącznika do aneksu do umowy o przelewie wierzytelności.

Powód przesłał pozwaną w dniu 04.03.2015 r. informację o zmianie wierzyciela oraz pismem z dnia 07.04.2015 r. wezwał pozwaną do dobrowolnej zapłaty całej należności w terminie 7 dni licząc od dnia otrzymania listu, lecz informacja oraz wezwanie pozostało bez odzewu ze strony pozwanej.

Na kwotę dochodzoną pozwem składają się: 4 940,68 zł. tytułem niespłaconej kwoty kapitału, 5 512,46 zł. tytułem odsetek karnych naliczonych przez poprzedniego wierzyciela od kwoty niespłaconego kapitału za okres od dnia występowania zaległości w spłacie do dnia 25.02.2015 r. wg stopy procentowej wskazanej w umowie każdorazowo nie wyżej niż stopa odsetek maksymalnych, 1 106,35 zł. tytułem kosztów wezwań i upomnień i opłat poniesionych przez poprzedniego wierzyciela, 404,62 zł. tytułem odsetek umownych naliczonych poprzez poprzedniego wierzyciela za okres od daty zawarcia umowy bankowej do dnia jej rozwiązania wg stopy określonej w umowie nie wyżej niż stopa odsetek maksymalnych i 316,74 zł. tytułem odsetek karnych stanowiących czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP naliczone od kwoty niespłaconego kapitału od dnia 26.02.2015 r. poprzedzającego dzień wniesienia pozwu.

/dowód: wyciąg z rejestru funduszy inwestycyjnych prowadzonego przez SO w Warszawie VII Wydział Cywilny Rejestrowy – k. 24; odpis z KRS powoda – k 25-29; umowa przeniesienia portfela z dnia 4 marca 2015 r. – k. 30-33; aneks nr (...) do umowy przeniesienia portfela zawartej w dniu 20 marca 2015 r. – k. 34-35; załącznik do aneksu do umowy przeniesienia wierzytelności – k. 36-38; pełny odpisu z KRS – k. 39-57; wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej z dnia 10 września 2015 r. – k. 58; dalsze pełnomocnictwo wystawione w W. w dniu 26 marca 2015 r. – k. 59-60; zawiadomienie (...) Bank S.A. z/s w W. z dnia 4 marca 2015 r. - 61; wezwanie do zapłaty z dnia 7 kwietnia 2015 r. – k. 62; wyliczenie odsetek należnych na dzień 9 września 2015 r. – k. 63/

Dowody z dokumentów zawartych w aktach sprawy, te które zostały przedłożone przez stronę powodową i pozwaną, nie budzą wątpliwości Sądu co do ich wiarygodności i rzetelności. Nie były też kwestionowane przez strony.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w całości podlega oddaleniu.

Strona pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego w niniejszym postępowaniu przez stronę powodową. Pozwana podała, że umowę z bankiem zawarła w 2008 r., kredyt nie był przez nią spłacany wobec czego jeszcze w 2008 r. umowa kredytu została przez bank wypowiedziana. Strona pozwana podniosła, że do roszczeń banku wynikających z kredytu stosuje się termin 3 letni, wobec czego w sytuacji wypowiedzenia umowy przez pierwotnego wierzyciela w 2008 r. roszczenie w niniejszej sprawie się przedawniło. Strona powodowa nie kwestionowała, że termin ten wynosi 3 lata (k. 79-80), lecz odrzuciła wszystkie zarzuty podnoszone przez stronę pozwaną wskazując, że roszczenie stało się wymagalne dopiero z dniem 20.09.2013 r.

Termin przedawnienia roszczeń banku wynikających z kredytu bankowego cechuje dość krótki 3 letni termin przedawnienia. Termin ten wynika z faktu, że roszczenie banku dotyczące zwrotu kredytu bankowego wynika z

prowadzonej przez bank działalności gospodarczej. Zatem znajdzie tu zastosowanie art. 118 kodeksu cywilnego, zgodnie z którym, jeśli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Powyższy 3 letni termin przedawnienia znajduje również zastosowanie w sytuacji gdy kredytobiorcą był konsument, ze względu na fakt, iż w przypadku kredytu udzielanego przez bank, mamy do czynienia z roszczeniem związanym z prowadzoną działalnością gospodarczą. Odnośnie terminu, od którego zaczyna biec przedawnienie należy odwołać się do art. 120 § 1 k.c., w myśl którego bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Wskazać przy tym należy, że bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne, czyli gdy minął termin jego płatności. Zatem poszczególne raty kredytu przedawniają się po upływie trzech lat licząc od dnia, w którym rata powinna zostać spłacona zgodnie z zawartą umową kredytową, w związku z czym okres przedawnienia biegnie tu oddzielnie w stosunku do każdej z rat. Niemniej jednak w sytuacji niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo gdy kredyt nie jest spłacany, bank może wypowiedzieć zawartą umowę kredytową; w takim przypadku całość niespłaconego kredytu staje się wymagalna, a pozostałe raty, stają się natychmiast wymagalne. (wyrok Sądu Okręgowego w Kaliszu z dnia 28 marca 2013 r. I C 1681/12).

Należy bezsprzecznie stwierdzić, że strona powodowa w pozwie wniesionym w niniejszej sprawie przyznała, że do wypowiedzenia umowy kredytu rzeczywiście doszło (k. 5), jako dowód na tą okoliczność miało zostać dołączone przez stronę powodową stosowne pismo o wypowiedzeniu umowy, co jednak nie nastąpiło. Wypowiedzenie miało wg twierdzenia powoda nastąpić z powodu rażącego naruszenia przez pozwaną umowy w części dotyczącej warunków spłaty umowy kredytowej.

Natomiast w wykazie dokumentów dołączonych do pozwu, na liście dowodów zawarta jest pozycja wypowiedzenie umowy z dnia 20.09.2013 r. (k. 8). Ta data figurowała w umowie jako data końcowa obowiązywania umowy i z tą datą wiąże się wg twierdzeń powoda wymagalność roszczenia. Powód podaje więc sprzeczne informacje i twierdzenia na temat terminu wymagalności dochodzonego przez niego roszczenia, podając w pozwie, że umowa została wypowiedziana z powodu rażącego naruszenia warunków umowy przez pozwaną w części dotyczącej warunków spłaty, a w piśmie z dnia 11.04.2016 r. (k. 78-80) wiąże termin wymagalności roszczenia z upływem okresu, na który umowa została zawarta.

Sprzeczne z zasadami logiki należałoby uznać zachowanie pierwotnego wierzyciela, który przez okres 5 lat zwlekał z wypowiedzeniem umowy, narażając się na przedawnienie kolejnych rat kredytu oraz niemożność dochodzenia przedawnionych odsetek. Jak wynika z pozwu, należność główna z tytułu niespłaconego kapitału dochodzona przez stronę powodową wynosi 4 940,68 zł. Kwota kredytu udzielonego pozwanej opiewała na kwotę 5 154,64 zł., a miesięczna rata 133,43 zł. Z powyższego wynika, że pozwana mogła zapłacić jedną lub ewentualnie dwie raty, a następnie całkowicie zaprzestała płatności, skoro powód w niniejszym postępowaniu dochodzi praktycznie całości niespłaconego kapitału. W ocenie Sądu wspiera to twierdzenie pozwanej, że do wypowiedzenia umowy doszło w 2008 r. i wówczas roszczenie stało wymagalne. Na marginesie należy również podnieść, że powód do pozwu dołączył dokument w postaci załącznika do aneksu do umowy wierzytelności (k. 37), z którego można wysnuć wniosek, że już w 2010 r. Z twierdzenia pozwu wynika, że pozwana rażąco naruszyła postanowienia umowy, nie płaciła rat, wobec czego umowa została wypowiedziana, bank wystawił (...) i wystąpił o nadanie klauzuli wykonalności. Przeczy to tezie powoda, że roszczenie wobec pozwanej stało się wymagalne po upływie terminu płatności ostatniej raty wynikającej z umowy, która kończyła się z upływem 20.09.2012 r.

Powód nie poparł nie odparł i nie odparł żadnym dowodem zgodnie z ogólną zasadą dowodzenia określona w art. 6 k.p.c. twierdzenia pozwanej o przedawnieniu roszczenia. Powód nie przedstawił żadnego dowodu na poparcie swojego twierdzenia, że do upływu terminu przedawnienia w niniejszej sprawie nie doszło.

Powód w treści pozwu nie wskazał, kiedy pierwotny wierzyciel wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, kiedy został on zaopatrzony przez Sąd w klauzulę wykonalności, podając te dane i informacje ogólnikowo, bez konkretów i bez dat. W treści pozwu powoływał się na te dowody, wymienił je również w liście dowodów (k. 8).

Powód został przez Sąd zobowiązany zarządzeniem z dnia 16.10.2015 r. do przedłożenia dowodów z dokumentów wymienionych w pozwie na poparcie swoich twierdzeń (k. 12)

W piśmie z dnia 20.11.2015 r. w odpowiedzi na w/w wezwanie Sądu, powód wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentów, powołanych na liście dowodów pozwu złożonego w elektronicznym postępowaniu upominawczym, a nie złożonych wraz z pismem wskazując, że zwrócił się do banku o przesłanie dokumentów jednakże do dnia złożenia pisma procesowego ich nie otrzymał. Wniósł o przedłużenie terminu do ich złożenia podnosząc, że zostaną one niezwłocznie przedstawione po ich otrzymaniu z banku (k. 15v). Ponadto pismem z dnia 22 lutego 2016 r. powód został wezwany przez Sąd do przedłożenia rozwiązania umowy kredytu oraz bankowego tytułu egzekucyjnego, pod rygorem uznania, iż powód przyznaje twierdzenia zawarte w sprzeciw. Powód wezwania Sądu po raz kolejny nie wykonał, dołączając jedynie do odpowiedzi na sprzeciw umowę kredytu z dnia 18.09.2008 r. zawartą z pozwaną H. S.. Powód przez cały okres trwającego procesu nie przedstawił dokumentów, na które się powoływał i do których złożenia został zobowiązany, a które miały decydujące znaczenie dla uznania zasadności dochodzonego przez niego roszczenia, stwierdzenia terminów przedawnienia, ewentualnie zdarzeń bieg terminów przedawnienia przerywających.

Jak już wyżej wspomniano, powód nie odparł w żaden sposób zarzutu przedawnienia roszczenia zgłoszonego przez stronę pozwaną, nie przedstawił żadnego dowodu, że do przedawnienia nie doszło. Twierdzenia strony powodowej mają charakter ogólnikowy i niemożliwy do zweryfikowania w żaden sposób. W związku powyższym Sąd oddalił powództwo w całości (punkt I wyroku).

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c. (punkt II wyroku). Strona powodowa z uwagi na przegranie procesu w całości została zobowiązana do zwrotu całości kosztów postępowania poniesionych przez stronę pozwaną. Na koszty procesu poniesione przez stronę pozwaną składają się natomiast:

- 17 zł opłata za pełnomocnictwo
- 2 400,000 zł koszty zastępstwa procesowego.

Z.:

1. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi powoda.
2. kl. 14 dni.

29.07.2016r.